

200700477/1.

Datum uitspraak: 9 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Buitenlandse Zaken,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/27494 en 06/27496 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van
11 december 2006 in de gedingen tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 maart 2006 heeft appellant (hierna: de minister) aanvragen van _____ (hierna: de vreemdelingen) om hun een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 2 mei 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 11 december 2006, verzonden op 18 december 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 januari 2007 hebben de vreemdelingen een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de besluiten van 2 mei 2006 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdelingen niet in aanmerking komen voor verlening van een mvv, nu de persoon bij wie zij willen verblijven (hierna: de referent) niet voldoet aan de inkomensnorm, zoals opgenomen in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2006/9 (hierna: het WBV 2006/9), en derhalve niet beschikt over voldoende middelen van bestaan in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000).

2.2. In zijn grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat de referent niet voldoet aan de inkomensnorm, zoals opgenomen in het WBV 2006/9, nu de aanvragen van de vreemdelingen op 27 december 2005 zijn ingediend en in het WBV 2006/9 is bepaald dat het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2005/50 (hierna: het WBV 2005/50) is vervallen voor verblijfsaanvragen die na 1 januari 2006 zijn ingediend en hieruit volgt dat op de aanvragen van de vreemdelingen het WBV 2005/50 van toepassing is.

De minister betoogt dat de inkomensnorm, als bedoeld in artikel 3.74, aanhef en onder d, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) en opgenomen in de WBV's, is gebaseerd op normbedragen die door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: de minister van SoZaWe) zijn vastgesteld. Door vaststelling van het

WBV 2006/9, waarin onder meer de nieuwe inkomensnorm is opgenomen, heeft geen wijziging van het recht plaatsgevonden, nu de vaststelling slechts verband houdt met een wijziging van de normbedragen door de minister van SoZaWe, aldus de minister. Volgens hem is artikel 3.103 van het Vb 2000 dan ook niet van toepassing.

De minister stelt dat nu in bezwaar een volledige heroverweging van de primaire besluiten van 6 maart 2006 diende plaats te vinden en ten tijde van het nemen van de beslissingen op bezwaar van 2 mei 2006 het WBV 2006/9 gold, terecht aan de in dit WBV opgenomen inkomensnorm is getoetst.

2.2.1. In artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 is bepaald dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

In artikel 3.74, aanhef en onder d, van het Vb 2000 is bepaald dat de in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan, in geval van gezinsvorming, voldoende zijn, indien het netto-inkomen gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantietoelage, met inbegrip van de vakantietoeslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Ingevolge artikel 3.103 van het Vb 2000 wordt een aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vw 2000 anders voortvloeit of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, voor de vreemdeling gunstiger is.

2.2.2. De inkomensnorm, als bedoeld in artikel 3.74, aanhef en onder d, van het Vb 2000 verwijst naar het minimumloon, bedoeld in de artikelen 8, eerste lid, onder a, 14 en 15 van de Wet minimumloon en minimumvakantietoelage. Niet in geschil is dat de aanvragen van de vreemdelingen op 27 december 2005 zijn ingediend en op dat moment de inkomensnorm, zoals vermeld in het WBV 2005/50, gold. Bij de Regeling van 16 november 2005, no. ASEA/LIV/05/78276 (Staatscourant 2005, 228), heeft de minister van SoZaWe het minimumloon met ingang van 1 januari 2006 vastgesteld. Deze vaststelling heeft ingevolge de verwijzing in artikel 3.74, aanhef en onder d, van het Vb 2000 doorwerking in de strekking van de in die bepaling neergelegde inkomensnorm. Hierdoor heeft een wijziging van het recht plaatsgevonden. Die wijziging is door de minister vermeld in het WBV 2006/9, dat per 1 januari 2006 in werking is getreden.

Uit artikel 3.103 van het Vb 2000 volgt dat de aanvragen van de vreemdelingen dienen te worden getoetst aan artikel 3.74, aanhef en onder d, van het Vb 2000, zoals de betekenis daarvan was ten tijde van ontvangst van de aanvragen, en derhalve aan het WBV 2005/50, nu hierin de inkomensnorm is vermeld die gold op het tijdstip waarop de aanvragen

zijn ontvangen. Uit de Vw 2000 vloeit niet anders voort en verder is de per 1 januari 2006 geldende inkomensnorm, die is vermeld in het WBV 2006/9 en gold ten tijde van het nemen van de beslissingen op bezwaar, voor de vreemdelingen niet gunstiger, nu vaststaat dat de referent niet aan deze norm voldoet. De rechtbank heeft dan ook terecht geconcludeerd dat de minister bij het nemen van zijn beslissingen op bezwaar van 2 mei 2006 ten onrechte de in het WBV 2006/9 vermelde inkomensnorm heeft gehanteerd.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Minister van Buitenlandse Zaken tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Buitenlandse Zaken) aan de vreemdelingen onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

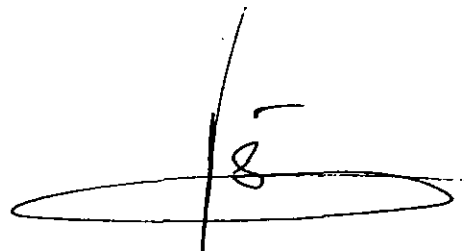
Uitgesproken in het openbaar op 9 juli 2007

404

Verzonden:

09 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 06/27494, 06/27496

Datum uitspraak: 11 december 2006

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
eiseres,

geboren op
v-nummer
eiser,
beide van Chinese nationaliteit,
gezamenlijk eisers,
gemachtigde mr. J. Jager,

tegen

de Minister van Buitenlandse Zaken,
Visadienst,
verweerder.

Het procesverloop

Eisers hebben op 27 december 2005 bij de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging te Bejing aanvragen ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) in het kader van verblijf bij echtgenoot (hierna: referent) en in het kader van verblijf bij moeder

Voornoemde aanvragen zijn doorgezonden naar de Visadienst, die referent in de gelegenheid heeft gesteld om de overige gegevens en bescheiden over te leggen die nodig zijn om te beoordelen of aan de toelatingsvoorwaarden wordt voldaan.

Bij brief van 27 januari 2006 is referent in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken de vereiste gegevens en bescheiden in te dienen. Referent heeft op deze brief gereageerd.

Bij brief van 22 februari 2006 is referent wederom in de gelegenheid gesteld om uiterlijk op 8 maart 2006 de vereiste gegevens en bescheiden in te dienen. Referent heeft eveneens op deze brief gereageerd.

Bij besluiten van 6 maart 2006 heeft verweerder de aanvragen van eisers afgewezen.

Daartegen hebben eisers op 14 maart 2006 bezwaar gemaakt.

Bij besluiten van 2 mei 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 6 juni 2006 hebben eisers beroep ingesteld tegen deze besluiten.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 20 november 2006. Eisers zijn verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. H. Verbaten. Voorts is referent verschenen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers niet in aanmerking komen voor verlening van de mvv. Daartoe heeft verweerder in de bestreden besluiten aangevoerd dat referent niet heeft aangetoond dat hij op enig moment tussen de aanvragen en beslissingen aan het middelenvereiste heeft voldaan. Ten slotte stelt verweerder dat geen sprake is van inmenging op het recht van eerbiediging van familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
3. Eisers hebben zich op het standpunt gesteld dat verweerder de aanvragen ten onrechte heeft afgewezen en voeren hiertoe het volgende aan. Verweerder heeft ten onrechte aan het beleid getoetst dat gold tijdens de bezwaarprocedure. Immers, het recht, en dus ook de inkomensnorm, dat geldt ten tijde van de aanvraag blijft op de gehele procedure van toepassing. Verweerder had derhalve bij de beoordeling van het bezwaarschrift uit dienen te gaan van de inkomenseis die gold op het moment van de daadwerkelijke aanvraag. Tot slot stellen eisers zich op het standpunt dat verweerder hen ten onrechte niet heeft gehoord.
4. De rechtbank overweegt als volgt.
5. De verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming wordt verleend aan het in artikel 3.14 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 van het Vb 2000 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in artikel 3.16 tot en met 3.22 van het Vb 2000 genoemde voorwaarden.
6. De rechtbank overweegt dat primair in geschil is of verweerder zich op de juiste gronden op het standpunt heeft gesteld dat referent niet voldoet aan het middelenvereiste.

7. De rechtbank stelt hieromtrent allereerst vast dat de inkomensnorm ten tijde van de aanvraag, ingevolge het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2005/50 is vastgesteld op een bedrag van € 1319,09 (exclusief vakantiegeld).

8. De rechtbank stelt voorts vast dat tussen partijen niet in geschil is dat referent, blijkens de bij de aanvraag overgelegde inkomensgegevens, niet ten minste over een netto maandinkomen beschikte dat ten minste gelijk is aan de eerder vermelde toepasselijke norm van € 1319,09 (exclusief vakantiegeld).

9. De rechtbank stelt voorts vast dat referent tijdens de bezwaarfase de salarisspecificaties over de periode 2 januari 2006 tot en met 26 februari 2006 heeft overgelegd. Uit deze overgelegde inkomensgegevens blijkt dat het netto maandinkomen van referent is gewijzigd en deze met ingang van 1 januari 2006 € 1326,06 (exclusief vakantiegeld) bedraagt.

10. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat referent in bezwaar wederom niet heeft aangetoond dat hij voldoet aan het middelenvereiste. Verweerder stelt zich dienaangaande op het standpunt dat bij de beoordeling van het bezwaarschrift een volledige heroverweging plaatsvindt. Indien in de bezwaarfase wordt aangetoond dat het inkomen is gewijzigd, dient te worden getoetst aan de op dat moment geldende norm. Ten tijde van de herbeoordeling bedroeg de inkomensnorm ingevolge het WBV 2006/9 € 1370, 81 (exclusief vakantiegeld). De rechtbank is weliswaar met verweerder van mening dat er in de bezwaarprocedure een volledige heroverweging dient plaats te vinden, doch op basis van de toepasselijke regelgeving. Nu uit het WBV 2006/9 volgt dat het beleid zoals bepaald in het WBV 2005/50 is vervallen voor verblijfsaanvragen die ná 1 januari 2006 zijn ingediend en de aanvragen van eisers gedaan zijn op 27 december 2005 heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in bezwaar getoetst aan een onjuiste inkomensnorm. Verweerder heeft zich derhalve, naar het oordeel van de rechtbank, ten onrechte op het standpunt gesteld onder verwijzing naar het WBV 2006/9 dat referent niet voldoet aan de gestelde inkomensnorm en dient de aanvragen van eisers opnieuw te beoordelen met toepassing van de inkomensnorm die voortvloeit uit het voor eisers toepasselijke beleid dat is neergelegd in WBV 2005/50.

11. De rechtbank volgt ten slotte het ter zitting ingenomen standpunt van verweerder ten aanzien van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 25 maart 2003 (JV 2003/187) evenmin nu uit deze Afdelingsuitspraak volgt dat verweerder bij het nemen van nieuwe besluiten artikel 116 van de Vw 2000 in acht dient te nemen. Nu artikel 116 van de Vw 2000 ziet op de overgangsregeling met betrekking tot de invoering van de Vreemdelingenwet 2000 kan deze uitspraak niet afdoen aan bovenstaand oordeel.

12. Derhalve zijn de beroepen gegrond. Verweerder zal nieuwe besluiten moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor vergoeding van het griffierecht en een proceskostenveroordeling.

De beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen gegrond;

vernietigt de besluiten van 2 mei 2006;

draagt verweerder op binnen zes weken nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan eisers;

wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om aan eisers € 141,- te betalen ter vergoeding van het door hen betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 11 december 2006 in tegenwoordigheid van L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

18 DEC 2006

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Kantoren Stichtage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn *advocaten*
en notarissen

I

Bezorgen

De Hoogedelgestrengste Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 JAN 2007	
ZAAGNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

onze ref. MvA/MvM/51008961
uw ref. -
inzake MvBZ /

M.M. van Asperen
Advocaat
t (070) 515 32 01
f (070) 515 33 65
mm.vanasperen@pelsrijcken.nl

15 januari 2007

Hoogedelgestrengste heer,

Namens de Minister van Buitenlandse Zaken, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik U hierbij een hogerberoepsschrift in bovengenoemde zaak.

Een exemplaar van dit beroepsschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdelingen in de beroepsprocedure, mr. J. Jager.

Met de meeste hoogachting,

M.M. van Asperen

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

1 5 JAN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

(Bezuidenhoutseweg 67, 2594 AC,

Den Haag)

a p p e l l a n t

gemachtigde: mr. M.M. van Asperen

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

1.

2.

v e r w e e r d e r s

in eerste instantie woonplaats gekozen

hebbende ten kantore van de

gemachtigde: mr. J. Jager

advocaat te Amsterdam

1 Inleiding

- 1.1 Appellant (hierna te noemen: de Minister) komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Arnhem, van 11 december 2006 (Awb 06/27494 en 06/27496). De uitspraak is op 18 december 2006 verzonden.

Een kopie van de bestreden uitspraak gaat hierbij als **productie**.

In deze uitspraak heeft de rechtbank twee beroepen ter zake de weigering van verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) gegrond verklaard, de bij haar bestreden besluiten van 2 mei 2006 vernietigd en de Minister opgedragen om binnen zes weken nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van de uitspraak. De vernietiging houdt – kort weergegeven – verband met de toepasselijke inkomensnorm. Voorts is – samengevat – ten laste van de Staat der Nederlanden een proceskostenveroordeling uitgesproken.

- 1.2 De Minister kan zich met deze uitspraak niet verenigen en heeft de volgende grieven.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 10:

“De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat referent in bezwaar wederom niet heeft aangetoond dat hij voldoet aan het middelenvereiste. (..) De rechtbank is weliswaar met verweerder van mening dat er in de bezwaarprocedure een volledige heroverweging dient plaats te vinden, doch op basis van de toepasselijke regelgeving. Nu uit het WBV 2006/9 volgt dat het beleid zoals bepaald in het WBV 2005/50 is vervallen voor verblijfsaanvragen die ná 1 januari 2006 zijn ingediend en de aanvragen van eisers gedaan zijn op 27 december 2005 heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in bezwaar getoetst aan een onjuiste inkomensnorm. Verweerder heeft zich derhalve, naar het oordeel van de rechtbank, ten onrechte op het standpunt gesteld onder verwijzing naar het WBV 2006/9 dat referent niet voldoet aan de gestelde inkomensnorm en dient de aanvragen van eisers opnieuw te beoordeling [lees: beoordelen] met toepassing van de inkomensnorm die voortvloeit uit het voor eisers toepasselijke beleid dat is neergelegd in WBV 2005/50.”.

- 2.2 Op de hiervoor bestreden overwegingen berust rov. 12. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief vities ook deze rechtsoverweging.

3 Aanvulling en toelichting op de grieven

- 3.1 In artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, is neergelegd dat de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan, dan wel indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.
- 3.2 In artikel 3.74 Vb 2000 is vastgelegd dat de in artikel 16, eerste lid, onder c, Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan in geval van gezinsvorming (als hier aan de orde) voldoende zijn, indien het netto-inkomen gelijk is aan 120% van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag bedoeld in artikel 15 van die wet (vergelijk onder c van deze bepaling).
- 3.3 De normbedragen van 120% die in respectievelijk de WBV's 2005/50 en 2006/9 zijn vermeld en waarnaar de rechtbank heeft verwezen, zijn gebaseerd op de normbedragen die per respectievelijk 1 april 2005 en 1 januari 2006 zijn vastgesteld door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Zie bijvoorbeeld de Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 16 november 2005, nr. ASEA/LIV/05/78276, Stcrt. 23 november 2005, nr. 228, pag. 20, voor de regeling per 1 januari 2006.

Wat betreft deze normbedragen is derhalve geen sprake van beleid van de Minister. De in deze WBV's genoemde normbedragen zijn de bedragen als bedoeld in artikel 3.74, aanhef en onder c, Vb 2000.

- 3.4 In bezwaar bevindt op grondslag van dat bezwaar een volledige heroverweging plaats van het primaire besluit. Uitgangspunt daarbij is dat de beslissing op bezwaar wordt genomen met inachtneming van de feiten en omstandigheden ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar en de te dien tijde geldende rechts- en beleidsregels.

Vergelijk onder meer ABRS 25 mei 2000, AB 2000, 382 (MSV), rov. 2.4, het tweede gedeelte.

Artikel 3.103 Vb 2000 is in dit verband niet relevant, nu recht (noch beleid) in de loop van de procedure is gewijzigd. Gewijzigd zijn slechts de normbedragen die conform artikel 3.74 Vb 2000 moeten worden toegepast.

- 3.5 Niet in geschil is dat – thans – verweerders ten tijde van de primaire besluiten niet voldeden aan het inkomensvereiste. Bij de beoordeling van het middelenvereiste ten tijde van de beslissing op bezwaar heeft de Minister terecht niet alleen het gewijzigde inkomen van de referent, maar ook de ten tijde van de beslissing op bezwaar geldende normbedragen in acht genomen, zoals uit artikel 3.74 Vb 2000 voortvloeit.

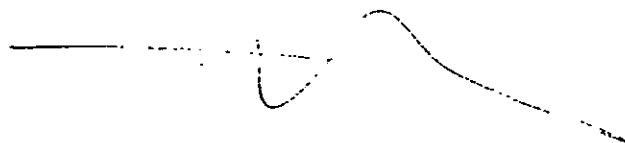
Dat ligt ook anderszins in de rede, nu de ratio van deze bepaling immers is dat wordt voorkomen dat het verblijf van de vreemdeling leidt tot aanspraken op de publieke middelen, vergelijk de Nota van toelichting bij deze bepaling, Stb. 2000, 497, blz. 150.

- 3.6 De rechtbank heeft niet onderkend dat de in dit geval toepasselijke regel artikel 3.74 Vb 2000 is, inclusief de volgens deze bepaling van toepassing zijnde normbedragen, vastgesteld door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. De oude normbedragen die golden op het moment van de aanvraag om een mvv hadden ten tijde van de beslissing op bezwaar voor verweerders hun betekenis verloren door de vanwege de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid vastgestelde wijziging van de normbedragen per 1 januari 2006.
- 3.7 Gelet op het voorgaande had de rechtbank het beroep ongegrond moeten verklaren, nu niet in geschil is dat verweerders ten tijde van de beslissing op bezwaar niet voldeden aan de inkomensnorm als gesteld in artikel 16 van de wet en de daarop gebaseerde regelgeving.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van de beroepen, althans tot terugverwijzing naar de rechtbank.

Den Haag, 15 januari 2007

advocaat

behandeld door	M.M. van Asperen
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 32 01
fax	(070) 515 33 65
e-mail	mm.vanasperen@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51008961
referentie	IND-0601.19.0132